

زیباکلام:

اگر فرهادی گزینه اول بود، مجلس رای نمی داد! می دانیم که اصل دعوا نه بر سر فتنه بود نه بر سر امضای نامه بود و نه بر سر حوادث بعد از انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۸. مشکل اساسی و بنیادی اصولگرایان تندرو در رابطه با دانشگاه ها آن است که آنان می خواهند شرایط و وضعیت بعد از ۲۲ خرداد ۸۸، مجدداً بر دانشگاه های کشور حاکم شود. یعنی باز مجدداً کمیته های انضباطی فعال شوند.

صادق زیباکلام در روزنامه اعتماد در باره رای مجلس به دکتر فرهادی نوشت:

از نظر سوابق اجرایی او دست کمی از قبلی ها ندارد. وزیر علوم در دولت آقای میرحسین موسوی، رئیس دانشگاه تهران به درخواست آقای هاشمی فسنجانی و وزیر بهداشت و درمان و آموزش پزشکی در دولت اصلاحات. بنابراین گفتن اینکه وی با آن چهار نفر قبلی فرق دارد، بیشتر یک طنز سیاسی است.

بنابراین این سوال مطرح می شود که چرا تندروها به او رای موافق دادند و به آن چهار نفر قبلی نه؟ بخشی از پاسخ بازمی گردد به شرایط امروزی و وضعیتی که دولت حسن روحانی پیدا کرده است. یقیناً اگر روحانی، دکتر فرهادی را همان ابتدا معرفی کرده بود، تندروها به او رای نمی دادند. بنابراین روحانی جبهه پایداری را عملاً دور زد.

دلیل دوم که شاید از جهاتی مهم تر از دلیل اول هم است، حکم حکومتی مقام معظم رهبری در مورد تداوم سرپرستی نامحدود آقای دکتر نجفی بر وزارت علوم بود. حکم رهبری به معنای آن است که دکتر نجفی عملاً می تواند تا آخر دولت یازدهم به عنوان سرپرست وزارتخانه عمل کند. میزان عدم محبوبیت دکتر نجفی برای تندروها به مراتب بیش از فرهادی است.

به عبارتی دیگر در مواجهه با سرپرستی دکتر نجفی از یک سو و از سوی دیگر وزارت دکتر فرهادی، تندروها از میان بد و بدتر - به نظر خودشان - یقیناً بد را انتخاب کردند.

دلیل سوم تن ندادن حسن روحانی به عقب‌نشینی در برابر تندروها بود. می‌دانیم که اصل دعوا نه بر سر فتنه بود نه بر سر امضای نامه بود و نه بر سر حوادث بعد از انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۸۸. مشکل اساسی و بنیادی اصولگرایان تندرو در رابطه با دانشگاه‌ها آن است که آنان می‌خواهند شرایط و وضعیت بعد از ۲۲ خرداد ۸۸، مجدداً بر دانشگاه‌های کشور حاکم شود. یعنی باز مجدداً کمیته‌های انضباطی فعال شوند و با احضار دانشجویانی که فعالیت سیاسی می‌کنند و «ستاره‌دار» کردن شان و محروم کردن شان از تحصیل، باز همان فضای بین سال‌های ۸۸-۹۲ را به دانشگاه‌ها بازگردانند و چون نه نامزدی‌هایی که معرفی شدند و نه دکتر فرجی دانا حاضر نبودند آن شرایط را مجدداً بر دانشگاه‌ها حاکم کنند لذا تندروها به آنان رای مخالف می‌دادند.

هدف آنها این بود که روحانی عقب‌نشینی کرده و وزیری بر راس وزارت علوم بگمارد که او بتواند فضای به وجود آمده در دانشگاه‌ها بعد از ۲۴ خرداد ۹۲ را تعدیل کند و همان‌گونه که گفتیم، فضای ۸۸-۹۲ را مجدداً به دانشگاه‌ها بازگرداند. اما آنچه تندروها متوجه نمی‌شوند، آن است که این نیلی منفرد، جعفر توفیقی یا فرجی دانا نیستند که باعث به وجود آمدن فضای جدید در دانشگاه‌ها شدند. فضای به وجود آمده در دانشگاه‌ها در اصل، مولود انتخابات ۲۴ خرداد ۹۲ است و بعید به نظر می‌رسد که وزیر علوم حتی اگر بخواهد هم بتواند فضای ۸۸-۹۲ را مجدداً بر دانشگاه‌های کشور حاکم کند.